

Οι αρχαίοι θεοί του τοπίου τους

Ας μου επιτρέψω να αρχίσω

με μια προβωπική αναμνήση. Όταν ηρθα
τη πρώτη φορά στην Ελλάδα το 18935, βρήκα

εκει μια ~~φανερά~~ ^{πολύ μορφωμένη} χώρα ποιο βεβήματα και
ενδιαφέροντα. Αυτή πηγε ^{απ} από μια ^{επαρχία} ~~τοπία~~

θέσια ^{της χώρας} στην άλλη και διαβάζε εκει,

οπως ελεγε, το κεμενο των αρχαιων
μυθων ^{εξω βο'υπαιδρο} ~~μεσα θεα εσπεια~~, και κουβεν-

ταζε, ας ~~τα~~ ^{αδια φημισμενα} πουμε ετσι, με τους αρ-
χιους θεους ~~στα φηση~~ οπου ~~αρεση~~

~~ονταν~~ θεους φημισμενους ~~νοους~~, ~~ι~~
εχαν λατρειη. Στα βουχια καθε το-

πειου, στις γραμμες των βουνων και
πεδων, ^{η δρουσια} ~~στηρο~~ της θαλασσης, ~~και~~

των ποταμων, ^{και η ηρω} ~~στην~~ αεροσφαιρα και
στα παιχνιδια του φωτος καταλάβαινε

τον ιδαιτερο χαρακτηρα ~~της δαιμονιας~~
του δαιμονα που ειχε εκει ένα κεντρο

